

откритие **Л.** билъ обсепанъ съ поздравъ, почести и награди; между друго, той добилъ професорството на астрономията въ парижския факултетъ на наукитъ. По едно забѣлжително съвпадение, тая планета била открита около сжщото врѣме, независимо, и отъ английския астрономъ Адамса.

Когато избухнѣла революцията въ 1848, **Л.** зель страната на революционертъ; нъ като прѣдставителъ въ законодат. събрание въ 1849, се явилъ контра-революционеръ; по-сетнѣ се доближилъ до Наполеона, който го и направилъ сенаторъ. Въ 1854 **Л.** билъ назначенъ директоръ на париж. обсерватория, която служба занимавалъ, съ една тригодишна прѣсѣкулка (1870 — 73) до смъртъта си.

Леви (*Алваресъ*). Французски писателъ и професоръ на педагогията, род. въ Бордо въ 1794, умр. въ 1870, основателъ на една метода, която носи името му. Отъ съчин. му сж забѣлжителни: *Mnemosyne classique*, *Nouveaux éléments d'histoire générale*, *La mère institutrice*, *Manuel historique des peuples anciens*, и др.

Левиатанъ. Чудовище, за което се говори въ Библията (Псал. 74, Иса. 27, Иез. 29), вѣроятно крокодилтъ. Споредъ равинитъ, л. е духъ, който прѣдсѣдательствува на една отъ четиретъ части на свѣта, на югъ. Въ *прѣнос.* см. л. е образтъ на сатана.

Левий. Еврейски патриархъ, 3-и Иаковъ и Лииновъ синъ, род. въ Месопотамия; и баща на трима синове и на Иохаведа, Моисеевата майка. Забѣлжителенъ е най-много по участието, което зель съ Симеона въ съча на сихемскитъ жители, заедно съ тѣхнитъ

князове, Емора и Сихема, въ беззащитно състояние, за отмъщение на оскърблението направено на сестра имъ Дина. Иаковъ много съжалилъ за вѣроломната и безчовѣчна работа на синоветъ си и прѣдказалъ, кога да умре, че Л-вото племе ще бжде распрѣснжто. Това се испълнило, защото Л-витъ потомци, левититъ, нѣмали дѣлъ отъ Общаната Земя, а били разсѣяни, като свещенослужители, между другитъ израилски племена (*Библ.*).

Левий. Друго име на апостола Матей.

Левирамъ протестъ. Протестирамъ мѣнителница чрѣзъ нотариуса.

Левити. Левиевитъ потомци, отредени да служжтъ на светилището. Службата имъ била да поставятъ, мѣстжтъ, и носжтъ скинията и принадлежноститъ ѝ чрѣзъ странствоването на израилянетъ въ пустинята. Когато светилището се установило на едно мѣсто, тѣ служили като негови слуги и вардачи, помагали на свещеницитъ въ светитъ имъ служби и въ лѣкарското имъ качество между народа, па били и пѣвцитъ и музикантитъ на храма. Посвещението имъ не е ставало обрядно. За прѣхраната имъ е било опрѣдѣлено да имъ се дава десетъкътъ на житото, овоцията и добитъка; нъ тѣ отдѣляли и давали на свещеницитъ 10-та частъ отъ тоя десетъкъ. Тая данъ е била, вижда се, доброволна, защото въ *Второзаконие* (гл. 12) на евреитъ се заповѣдва да внимаваъ да не забравяъ своитъ братя л. Прѣдполага се, че тѣ сж искарали прѣхраната си когато се размножили, донѣйдъ както сънародницитъ си отъ другитъ племена, донѣйдъ